

Arrest

nr. 91 971 van 22 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 28 september 2012.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HINNEKENS loco advocaat T. OP DE BEECK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De eerste asielaanvraag van verzoekster werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 43 716 van 25 mei 2010 omdat haar asielrelaas ongelooftwaardig is en haar beweerd politieke profiel verzonnen.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat

hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

De Raad stelde bij arrest nr. 43 716 van 25 mei 2010 de ongeloofwaardigheid vast van verzoeksters asielrelaas. De Raad kwam tot deze conclusie op basis van verzoeksters verklaringen op het gehoor bij de commissaris-generaal van 5 januari 2010, waaruit onder meer een onverklaarbare gebrekkige kennis bleek over elementaire gegevens aangaande de lokale politiek waarin verzoekster beweerdelijk was betrokken. De Raad besloot op grond van verzoeksters verklaringen dat haar relaas *“verzonnen voorkomt en dat zij zich ten onrechte het profiel toe-eigent van een politiek activist”*. In haar tweede asielaanvraag volhardt verzoekster in het ongeloofwaardige bevonden relaas van haar eerste aanvraag, dat zij alsnog meent te kunnen staven via het voorleggen van enkele bijkomende documenten. De Raad ziet, gelet op het gezag van gewijsde van zijn arrest nr. 43 716 van 25 mei 2010, niet in hoe het voorleggen van documenten de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas vermag te herstellen. Documenten hebben slechts bewijswaarde voor zover zij geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Een lezing van voormeld arrest maakt duidelijk dat er van geloofwaardige verklaringen geen sprake is.

Aldus worden geen bewijselementen aangebracht die van die aard zijn dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 43 716 van 25 mei 2010 anders zou zijn geweest indien zij alsdan zouden hebben voorgelegd. Voor zover verzoekster zou hebben deelgenomen aan politieke betogingen in België vertoont deze deelname een opportunistisch karakter en, zo de Ethiopische autoriteiten er al van op de hoogte zouden zijn, toont verzoekster niet aan dat dergelijke deelname er toe leidt dat zij zal beschouwd worden als een gevaar voor het Ethiopische regime. De tweede asielaanvraag bevat verder geen elementen die, onafhankelijk van het ongeloofwaardige relaas van de eerste aanvraag, aanleiding kunnen geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade die zich zou hebben gemanifesteerd na het vellen van voormeld arrest.

Deze vaststelling volstaat om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe haar asielrelaas te herhalen en te verwijzen naar haar verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoekster niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Ethiopië.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER